Woensdag 22 Mei 1946 DAGBLAD 63ste Jaargang No. 4816

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog Telef. [illegible], Postbus 80, Willemstad. Redactie-adres Consciëntiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Toestand kalmer in Iran.

Teheran meldt; Russische evacuatie was op 6 Mei voltooid.

Historische beslissingen van Moskou verwacht.

Truman neemt kolenmijnen in beslag.

WAT ZAL MOSKOU NU DOEN?

Diplomatieke autoriteiten verwachten een reeks historische politieke beslissingen van Moskou binnen de volgende drie weken welke rechtstreeks van invloed zullen zijn op de koers der naoorlogse gebeurtenissen. Zij geloven dat Stalin en Molotov de beslissingen zullen nemen vóór 15 Juni — de datum waarop de conferentie der Ministers van Buitenlandse Zaken hervat zal worden in Parijs — waarbij de omvang van de toekomstige samenwerking van de Sovjet met de Verenigde Staten en Groot Brittannië voor het scheppen van een vrede bepaald zal worden.

Hier zijn de critieke vraagstukken waarvoor het Kremlin zich thans gesteld schijnt te zien: 1) Achten de Sovjet-leiders het belangrijker om de Rode bezettingslegers te houden op vredesbasis als de verdragen eenmaal gesloten zijn? 2) Willen zij een regeling treffen in het dispuut om Triëst, waardoor Joegoslavië dat gehele strategische gebied niet zou krijgen?

Sommige Washingtonse autoriteiten zeggen, dat Triëst ogenschijnlijk het symbool geworden is van Ruslands kunde om gunsten te schenken aan bevriende communistische regeringen. 3) Zal Stalin Molotovs aanvankelijke objecties tegen het voorstel van Byrnes voor een 25-jarig pact der vier mogendheden ter beheersing van Duitsland op zij zetten of zal hij Molotovs tegenwerpingen voor het sluiten van zulk een overeenkomst steunen? Er heerst nog een zeker gevoelen in de hoofdstad, dat de beste wijze om zich van zulke vraagstukken af te maken een nieuwe bijeenkomst van de Grote Drie — of zelfs Grote Twee — zal zijn (Washington, (AP) 22.5).

RUSSISCHE EVACUATIE VOLTOOID.

Prins Firouz, de Iraanse Directeur van Propaganda maakte bekend, dat de Russische evacuatie uit Azerbeidsjan en geheel Iran voltooid was op 6 Mei (Teheran, (AP) 21.5).

DE TOESTAND IN AZERBEIDSJAN.

door

Joseph Goodwin.

De regering van Azerbeidsjan heeft verklaard, dat de staat van beleg welke een dag oud is werd opgeheven „omdat de toestand niet langer een dergelijke maatregel rechtvaardigt". Radio en pers hebben verder geen melding gemaakt van de gevechten in Koerdistan, doch een reiziger die Maandag teruggekeerd is uit Koerdistan zeide van een ambtenaar in Miyandaub vernomen te hebben dat kanongebulder Zaterdag van 11 tot 22 uur werd gehoord.

De reiziger zeide, dat hij een grote colonne van Koerdische strijders zich Zuidwaarts uit Khoi en Rezayeh zag voortbewegen. Er doen geruchten de ronde in Tebris, dat het Volksleger van Azerbeidsjan versterkingen zendt naar Koerdistan.

Premier Pisjevari ontkende, dat de Russen materiale hulp gegeven hebben aan zijn autonome beweging en voegde eraan toe: „Ik ben er zeker van dat de Russen Iran hebben verlaten". Hij zeide echter dat de morele steun van de Sovjets de „beweging van Azerbeidsjan voor de vrijheid", welke hij de „democratische wil van het volk" noemde, had mogelijk gemaakt.

Ondanks de ontkenning die gegeven werd zijn de troepen goed bewapend met machinegeweren van het type Skoda en nieuwe kleine wapenen. Tevens kan men blonde Noordeuropese types waarnemen onder de geuniformeerde Azerbeidjaanse officieren op de straten van Tebris.

Pisjevari noemden den Iraansen Ambassadeur in de Verenigde Staten, Hussein Ala, een verrader en was van mening, dat hij zal worden gestraft indien hij ooit naar Iran terugkeert. In antwoord op vragen betreffende Ala's verklaringen voor de Veiligheidsraad zeide Pisjevari, dat Ala handelde zonder instructies van zijn regering en in strijd met de aanvaarde politiek van de Quavam-regering en het Iraanse volk (Tebris, (AP) 21.5).

GEDRAG VERBETERD.

Generaal Joseph McNarney, de Noordamerikaanse bevelhebber in Europa, verklaarde op een persconferentie, dat de Noordamerikaanse troepen in Europa hun gedrag definitief verbeterd hebben sedert hij een strengere discipline invoerde. McNarney zeide ook dat het verbod tegen huwelijken van Noordamerikaanse soldaten en Duitsers niet zou worden opgeheven zolang hij militair bestuurder is of de vrede getekend is. Over het algemeen verloop van de bezettingszaken der vier mogendheden gaf McNarney een der meest pessimistische rapporten. Hij zeide, dat de economische toestand vooral in de Noordamerikaanse zone acuut is en voegde er aan toe: „Tenzij wij tot een beslissing kunnen komen over het verdrag met Duitsland als een economische eenheid is er geen onmiddellijk vooruitzicht om de neerwaartse gang in de industriële productie en de verslechterende toestand tegen te houden. McNarney zeide, dat er ook andere plannen zijn die een oplossing zouden kunnen bieden. Een van deze plannen is dat Duitsland verdeeld zou blijven ongeveer langs de lijnen van de huidige zones (Berlijn, (AP) 21.5).

Hideki Tojo (midden), tijdens de oorlog Premier van Japan, praat met Kapitein Beverly M. Coleman (links) en Luitenant V. B. Deale, die beiden met de verdediging belast zijn voor de internationale rechtbank, welke Tojo en andere Japanse kopstukken berecht.

HANDELEND OPTREDEN.

4000 Noordamerikaanse soldaten voerden een verrassende overval uit op de Hongaarse riviervloot die ervan verdacht wordt refugié's, ammunitie en zwarte markt voorraden te vervoeren over de Donau in het Zuid-Oosten van Duitsland. Bijna 400 boten, waaronder vele vroegere eenheden van de Hongaarse marine, werden doorzocht door zwaarbewapende Noordamerikaanse manschappen.

Honderden opvarenden werden weggevoerd om te worden ondervraagd door de Noordamerikaanse tegenspionnagedienst. Het bericht zeide, dat vele machinegeweren en andere wapenen alsook radio-ontvangtoestellen en radio-zenders werden gevonden. Een hoeveelheid Noordamerikaans leger-voedsel, kledingstukken en andere contrabande werd eveneens gevonden. Men ondervond geen gewapend verzet. De enige schoten die gevuurd werden kwamen van de Noordamerikanen en waren gericht op drie Duitse patrouilleboten die deelnamen aan de overval, doch onvoldoende gemerkt waren en traag waren in het opvolgen der bevelen. Een Duitser werd aan de hand gewond (Vilshofen, (AP) 21.5).

USA-REGERING NEEMT MIJNEN IN BESLAG.

President Truman heeft opdracht gegeven aan den Secretaris van Binnenlandse Zaken J. A. Krug om de bruinkolenmijnen, waar volgens afspraak tijdelijk gewerkt wordt tot Zaterdag, in beslag te nemen. De Secretaris van het Witte Huis Charles Ross deelde aan de persmensen mede, dat Krug de mijnen Woensdag in beslag zou nemen op een door hem te bepalen tijd. Zowel de mijnwerkers als de exploitanten hadden het Witte Huis medegedeeld, dat Krug aanvaardbaar was voor hen (Washington, (AP) 21.5).

VERKLARING VAN VON WEISACKER.

Ernst Baron von Weisacker, die als getuige verscheen voor de rechtbank van Neurenberg, verklaarde, dat hij den Paus als eerste zou stellen van allen die lof verdienen voor hun gedrag tijdens de oorlog in Italië. De gewezen nazie-ambassadeur bij de Heilige Stoel zeide, dat na den Paus de geschiedenis zijn erkenning zal betuigen aan de Wehrmacht onder Veldmaarschalk Kesselring. Een en ander zeide hij om de beschuldigingen tegen Kesselring te ontzenuwen. Hij ontkende, dat het Duitse leger in Italië zich misdragen heeft en gaf te kennen, dat de Gestapo en de SS schuldig zijn voor de wreedheden die in Italië gepleegd werden (Neurenberg, (AP) 22.5).

NOORDAMERIKAANSE INMENGING IN CHINESE BURGEROORLOG?

De radio van Moskou zeide in een Tass-bericht, dat ontleend zou zijn aan betrouwbare bronnen, dat zeven Noordamerikaanse vliegtuigen werden neergeschoten, terwijl zij de Chinese communistische troepen bombardeerden nadat de Russische evacuatie van Mantsjoerije voltooid was. De radio zeide, dat na de voltooiing van de evacuatie felle gevechten plaats vonden tussen de regeringstroepen en de communistische strijdkrachten. Daarbij zou zijn gebleken, dat de Kuomintang-troepen uitgerust zijn met Noordamerikaanse wapenen waarvan sommige buitgemaakt werden door het Revolutionnaire Volksleger. De radio zeide: „Grote verontwaardiging werd gewekt in de gelederen van het Revolutionnaire Volksleger door het feit, dat zeven bommenwerpers, die de troepen van het Revolutionnaire Volksleger bombardeerden, neergeschoten werden, Noordamerikaanse bleken te zijn. De bestuurders bleken Noordamerikanen te zijn" (Londen, (AP) 22.5).

DE STRIJD IN MANTSJOERIJE.

De Chinese communistische troepen trekken zich samen op 55 kilometer ten Zuid-Oosten van Kwantsjeng om de hoofdstad te verdedigen tegen het regeringsleger dat 55 kilometer Noordwaarts snelde binnen twee dagen.

Het centrale nieuwsagentschap van de regering zeide, dat vijf colonnes van het Chinese eerste leger zich reeds bevinden in de omgeving van waar vermoedelijk de volgende slag zal worden geleverd bij Koentsjoeling.

Een bericht uit Peiping zeide, dat de communisten hun krachten verzamelden tijdens de terugtrekking voor de opmars der regeringstroepen en vastberaden zijn om Koentsjoeling om te zetten in een nieuw bolwerk ter verdediging van Kwantsjeng. Terwijl de twee legers een botsing tegemoet gaan, hervatte Generaal Marshall te Nanking de onderhandelingen met Generaal Tsjou En Lai, den communistischen onderhandelaar, in een poging om tot een regeling te komen. De AP-correspondent Tom Masterson zeide in een bericht uit Peiping, dat volgens inlichtingen uit Mantsjoerije de communisten goed voorbereid zijn om Koengtsjoeling te verdedigen (Nanking, (AP) 22.5).

De verkozen President van de Philippijnen Manuel Roxas (midden) vertoeft op het ogenblik in de Verenigde Staten. Men ziet hem hier met Paul V. McNutt (links-, Hoge Commissaris voor de Philippijnen en Kolonel A. C. Strickland (rechts) te Washington.

het nieuws van vandaag

De spanning in Iran is ietwat verminderd. De regering van Azerbeidsjan heeft de staat van beleg opgeheven en gaf te kennen, dat de aanvallen waarvan men melding had gemaakt slechts incidenten waren. Het schijnt dat men Premier Quavam van de centrale regering niet aansprakelijk wil stellen, doch enkele „reactionnairen" in de centrale regering en het leger de schuld geeft. In Teheran zelf scheen men niet goed op de hoogte te zijn van de gebeurtenissen, doch wel werd gezegd, dat opdracht werd gegeven aan de strijdkrachten om niet op te rukken uit de huidige stellingen.

Tevens werd officieel bekend gemaakt door de Iraanse regering, dat de Russische evacuatie van Iran op 6 Mei voltooid was. Hussein Ala heeft dit in New York aan de Veiligheidsraad medegedeeld, doch hij trok zijn vroegere bewering niet in dat de Sovjets zich inlaten met de binnenlandse aangelegenheden van zijn land. Wat de Veiligheidsraad die hedenmorgen bijeen komt, zal doen, valt dus te bezien. Vermoedelijk zal men het geval op de agenda houden.

Washingtonse diplomatieke waarnemers zitten intussen bespiegelingen te houden over de politiek die Moskou nu zal volgen. Na de radiorede van Byrnes — welke met 150 woorden in „Izvestia" werd weergegeven — verwacht men zekere daden of verklaringen van de Russen. Zal Stalin de houding van Molotov op de Parijse conferentie bekrachtigen? Of zal hij een nieuwe koers inslaan nu hij ziet dat de Noordamerikanen en Britten zo vasthoudend zijn? De waarnemers schijnen van mening te zijn dat bij voortdurende meningsverschillen een nieuwe bijeenkomst van de rGote Drie „of zelfs de Grote Twee" nodig zal zijn. Men zij voorzichtig hiermede. Straks wordt het nog de Grote Een. En de gehele wereld zal zich niet zonder meer neerleggen bij dergelijke beslissingen.

Om een nieuwe crisis in de kolenindustrie te voorkomen heeft President Truman opdracht gegeven aan den Secretaris van Binnenlandse Zaken om de mijnen in beslag te nemen. De regering zal thans het toezicht hebben op de productie tot de werkgevers en de mijnwerkersbond van Lewis tot een overeenstemming komen.

Sanoc helpt het Nederlands Studentensanatorium.

Een kwart millioen voor dit doel bestemd.

Prof. Heringa vertelt van de plannen.

De organisatie voor Steun Aan Nederlandse Oorlogsslachtoffers Curaçao — kortweg Sanoc genoemd — heeft besloten een bedrag van 250.000 gulden Nederlandse Courant te bestemmen voor de Stichting Nederlands Studentensanatorium, welker Voorzitter Professor Gerrit C. Heringa in verband hiermede thans op Curaçao toeft.

Dit werd gistermiddag op een persconferentie ten huize van den heer Rudolf Boskaljon door het bestuur van de Sanoc aan de locale pers bekend gemaakt.

Ir. Gé Schoorl deelde namens de organisatie mede, dat er nog een flink bedrag overgebleven was na de verschillende gaven, die tijdens de oorlog gedaan werden en dat het oorspronkelijk in de bedoeling gelegen had om in Nederland een tehuis voor oorlogsslachtoffers te vestigen. Het bleek echter dat de behoefte aan een dergelijke inrichting niet zozeer bestond en na overleg met de Stichting Nederlands Studentensanatorium die bij de besprekingen vertegenwoordigd werd door Prof. Heringa, werd besloten het kwart millioen te bestemmen voor het Studentensanatorium hetwelk deze stichting van plan is te Laren in het Gooi te vestigen.

De Professor, die op de persconferentie tegenwoordig was en vergezeld van zijn gastheer Dr. Philip H. Hartz, gaf een uiteenzetting van de plannen voor dit studentensanatorium, waaruit inderdaad bleek, dat Sanoc een goede keuze heeft gedaan. De Stichting — zo deelde Prof. Heringa mede—wil een blijvend monument oprichten als blijk van hulde en erkentelijkheid voor de uitstekende houding, die de studenten in de oorlog aannamen.

De studenten immers hebben een groot aandeel gehad in het verzet tegen den vijand en leden uiteraard als gevolg daarvan. De Professor vertelde van dit verzet waarvan hier reeds vaker in bijzonderheden melding is gemaakt, zodat wij niet in herhaling behoeven te vervallen. Sprekend is evenwel het cijfer van 10% dat de Professor noemde als het verlies in bepaalde kringen der studenten.

Onder degenen die de bezetting overleefden is vooral de tuberculose belangrijk toegenomen. Waar vóór de oorlog het percentage van tuberculeuze studenten ongeveer 1% bedroeg, is dit thans toegenomen tot 2½%.

Er is echter een enorm tekort aan sanatoria en daarom lag het plan om een studentensanatorium — een plan dat niet nieuw is — in te richten voor de hand.

De Stichting heeft reeds de hand kunnen leggen op een prachtige villa met een mooie tuin te Laren. Men heeft het voordeel dat deze plek gunstig gelegen is ten opzichte van de meeste universiteiten en bovendien heeft men vlak in de buurt het bekende grote tbc-sanatorium Hoog Laren, zodat eventueel röntgen onderzoeken e.d. daar kunnen geschieden.

De bedoeling is evenwel dat de studenten een eigen sfeer zullen hebben in dit studentensanatorium. Men heeft voorbeelden in Zwitserland en Frankrijk van dergelijke inrichtingen waaruit blijkt, dat zij van groot nut zijn. Studenten die als gevolg van hun ziekte geestelijk geknakt zouden worden, kunnen nu hun studies voortzetten. Vanzelfsprekend zullen het niet de meest ernstige patiënten zijn, doch zij die kans hebben op genezing. Het is gebleken, dat de studie in zulke inrichtingen vaak aan diepte en intensiteit wint. Nederland heeft op het ogenblik een tekort aan wetenschappelijke werkers en academici, aldus de Professor. Men begrijpt dus van hoe groot belang het zal zijn voor het land om te voorkomen, dat deze studenten voor de maatschappij verloren gaan.

Door zijn royale gift heeft Curaçao het mogelijk gemaakt, dat onmiddellijk met de uitbreiding kan worden begonnen. Het eerste van een reeks van drie paviljoenen kan met deze steun van Sanoc worden gebouwd en zal dan ook de naam „Curaçao" dragen. Er zal ten minste plaats zijn voor 40 patiënten, doch het ligt in de bedoeling het Sanatorium uiteindelijk met meer dan honderd patiënten op te richten. Het wordt een complex van vijf gebouwen waarvan vier voor de verpleging bestemd zullen zijn en één voor de onderbrenging van een bibliotheek enz. De verplegingsprijs zal per dag komen te staan op 6.50 G., doch dit bedrag wordt reeds grotendeels bestreden door de gezondheidsverzekering, die de meeste studenten hebben. Voorts wordt er een fonds gevormd door de hoogleraren, studenten en afgestudeerden en andere belangstellenden in het H.O. Reeds is voor ongeveer 6000 G. per jaar toegezegd. De regering heeft een jaarlijkse subsidie van ongeveer 6000 G. toegezegd. Ook is uit het bedrag van een ton, dat Curaçao aan Hare Majesteit de Koningin ter hand stelde, 30.000 G. toegekend aan de Stichting Nederlands Studentensanatorium.

Men moet evenwel niet denken, dat het een luxe-inrichting wordt. De uiterste soberheid zal in acht genomen worden, omdat de zorg voor de studie vanzelfsprekend hoge kosten met zich medebrengt.

De Professor deelde mede, dat hoewel steun van andere zijden niet zal worden afgeslagen, men liefst wenst dat deze van Nederlanders zal komen. Het is trouwens een verheugend feit, dat men in Nederland zelf de hand aan de ploeg wil slaan om het land weer op te bouwen.

Professor Heringa verklaarde nadrukkelijk, dat Nederland en de Nederlandse studenten zeer dankbaar zijn voor de Curaçaose hulp en deelneming. Persoonlijk zal hij zulks nog voor de radio verklaren op Woensdagavond, terwijl hij Donderdagavond in het Cultuurcentrum zal spreken over het verzet dat Nederland tijdens de bezetting bood.

Contacthoekje derCuracaose R. K. Partij.

De verkiezingsuitslag in Nederland behoeft geen commentaar: de cijfers spreken en voor ieder duidelijke en verstaanbare taal.

De Katholieke eenheid, geworteld in het gemeenschappelijk geloof, groeiend in de practische beleving van dit geloof, gesteund door de kracht en algemene prestige van het episcopaat en gelouterd door vijf jaren vervolging, staat pronkend, gaver dan ooit tevoren.

Hier geldt werkelijk het „saevis tranquillus in undis", het „rustig temidden der woedende baren".

Hier is weer bevestigd het woord van den groten Schaepman: „Onze eenheid is geen kraakporcelein, zelfs meer dan een stevige pul. Zij is een vaste burcht." Werkelijk een vaste burcht, op de rotsen gebouwd, rotsen van geloof en van vaderlandsliefde.

Het volk heeft gesproken, Nederlands politieke richting is voorlopig bepaald. Den „homines novi", den nieuwbakken politici uit ongeschoolde kampen, is het halt toegeroepen. Het volk stelt nog steeds meer vertrouwen in zijn beproefde leiders aangevuld met jongere, maar politiek gerijpte krachten, dan in uit het ondergrondse voortgesproten aanvoerders. De schitterende, alles verpletterende overwinning, in den beginne in jeugdige overmoed uitgebazuind door de Nederlandse Volksbeweging en later door de Partij van de Arbeid, is geluwd in een zacht gefluit, toen de werkelijkheid naderde.

Het hard rode element, de uiterst linkser, is met tien man in de Tweede Kamer vertegenwoordigd: de oorlogsellende heeft pauperisme, ontevredenheid en verblinding gebracht: het extremisme, de toevluchtsoord van desperados heeft daardoor enkele zetels gewonnen.

Bovendien heeft het militaire machtsvertoon van de proletarische Heilstaat, gedurende de oorlog hevig gepropageerd door geallieerde zenders, niet nagelaten op de onbekookte massa en materialistisch radicale groep indruk te maken.

De standvastigheid der Christelijke partijen is een zeer gunstig teken voor de toekomst van Nederland.

De Partij van de Vrijheid, geestelijke voortzetting der Liberalen, bleek, ondanks de sterke vermaatschappelijking der geesten, toch nog enige aantrekkingskracht te bezitten, waarschijnlijk vooral door het intellect en het kapitaal dat ermee verbonden was.

Zou men de verkiezingsuitslagen hier en in Nederland met elkaar vergelijken, dan ziet men direct enkele oorzaken van de opvallende verschillen:

1) In Nederland bestaat er sinds 1901 een stadig gegroeid en gerijpt politiek geweten — hier op Curaçao beleven we een kortelings geboren politieke emancipatie.

2) In Nederland voerde de Katholieke minderheid steeds een harde strijd tegen de niet-Katholieke meerderheid, waardoor men gedwongen was tot een strenge concentratie van krachten — hier op Curaçao was het een Katholieke meerderheid, die het misschien een beetje te gemakkelijk opnam tegen de niet-Katholieke minderheid. Het is immers een gewoon psychologisch verschijnsel, dat een partij die zonder veel strijd aan de macht komt, gevaar loopt in te slapen.

3) In Nederland is men tengevolge van de oorlog met al diens ellende, voorgegaan door het episcopaat, nog meer in de noodzakelijke eenheid tegen den gemeenschappelijken vijand versterkt — hier op Curaçao daarentegen, ontstond door het uitblijven van grote tegenslagen, en door de drang van verschillende eigenlijk niet ter zake doende omstandigheden, een inwendige verdeeldheid.

Tenslotte zou men eraan kunnen toevoegen: in Nederland ging het om volksvertegenwoordigers, hier ging het meer om personen.

Wij juichen deze eerste naoorlogse overwinning toe, omdat zij den Katholieken de mogelijkheid schenkt de weg uit te stippelen voor de heropbouw van Nederland.

Wij juichen deze rechtse overwinning toe, omdat deze volksuitspraak de duidelijke veroordeling inhoudt van het extremisme, uit welke hoek zij ook komt!

Tenslotte juichen wij deze uitslag biezonder toe, omdat wij ervan overtuigd zijn, dat de nieuwe Kamer **Curaçao die status zal geven waar hij recht op heeft.**

Bestuur R.K. Partij.

ONDERZOEK GESTAAKT.

Wegens gebrek aan personeel heeft het Nederlands Indische leger de opzoekingen moeten staken naar 800 tot 1000 inwoners van Bandoeng, die tussen October en December van het vorige jaar ontvoerd zijn (Aneta).

LANDMIJN ONTPLOFTE.

Twee Nederlandse officieren zijn gedood en verscheidende gewond, toen een jeep met een landmijn in aanraking kwam en ontplofte. Dit ongeluk heeft zich te Semarang voorgedaan (Aneta).

WIJZINGINGEN IN HET COMMANDO.

Het Nederlands Indische leger maakt bekend, dat er enkele wijzigingen in het commando hebben plaats gehad. Met ingang van 1 Juni wordt Kolonel de Waal bevelhebber van West Java, Kolonel Langen bevelhebber van Djokjakarta en Soerakarta en Kolonel Giebel bevelhebber van Oost Java, Bali en Lombok (Aneta).

IN BATAVIA AANGEKOMEN

De eerste 203 vroegere geïnterneerden, die van Soerakarta geëvacueerd werden, zijn Maandag met vier Britse transportvliegtuigen in Batavia aangekomen (Aneta).

ELK ZIJN RECHTEN.

Een hoofdartikel dat gepubliceerd werd in de „Eenheid", de in het Nederlands verschijnende Bataviase courant, erkende het recht van de Indonesische Nationalisten om propaganda te maken voor hun beweging in Indië zowel als in Nederland, „Maar wij wensen wederkerigheid", vervolgde de Eenheid. „De Republikeinse Regering moet haar standpunt tegenover bandieterij duidelijk maken." De Eenheid verklaarde ook dat het beschermen van de levens en bezittingen van de Indonesiërs in het Geallieerd gebied als „normaal en billijk" beschouwd moet worden.

„De Nieuwe Courant", die te Soerabaia verschijnt, verklaarde dat terwijl de onderhandelingen, die kort geleden gevoerd werden tussen Dr. H. J. van Mook en den Republikeinsen „Premier" Sjahrir, bijgedragen hadden tot een betere verstandhouding; deze goede verstandhouding wordt echter bedreigd door de invloed van propaganda, die de bevolking aanspoort tot terreur. Bewerende dat de stiuatie in het gebied van Soerabaia vooral, nog veel te wensen overliet, verklaarde de Nieuwe Courant, „dat hier een taak is voor de Nederlanders, die verantwoordelijkheid en autoriteit zouden moeten geven aan die Indonesiërs, die opbouwende mensen zijn en zich verantwoordelijk gevoelen voor hun eigen mensen, die al zoveel geleden hebben."

In een andere recente uitgave behandelde de Courant de verwilderde Indonesische jeugd en verklaarde, dat het de plicht was van de oudere generatie om aan de jeugd van Indië haar „zelfvertrouwen, autoriteit, discipline en orde" weer terug te geven. „Wij vragen ons af wanneer de grote meningen van Pemoeda (extremistische jeugdorganisaties) weer tot zichzelven terug zullen keren", verklaarde de Nieuwe Courant, „dan kan al deze energie gebruikt worden voor de heropbouw van het verwoeste Indonesië" Aneta, Batavia, 22.5).

Vorrinks heengaan als Regeringsgemachtigde.

Minister Kolfschoten rammelde met zijn portefeuille.

door

F. JOS DE FRAITURE,

Nijmegen.

Wanneer u, waarde lezeres en lezer, deze regels leest, zult u ongetwijfeld reeds lang het bericht van de Nederlandse Regeringsvoorlichtingsdienst hebben gelezen, waarin werd medegedeeld, dat de heer J. J. Vorrink, regeringsgemachtigde in algemene dienst bij het Ministerie voor Algemene Oorlogvoering van het Koninkrijk en tevens voorzitter van de Partij van de Arbeid, ontslag heeft gevraagd als regeringsgemachtigde, zulks in verband met het feit, dat de Regering na de beschuldigingen tegen den heer Vorrink geuit in verband met de zaak Arnold Meyer en zijn verweer daarop, de ambtelijke en de politieke functie van den heer Vorrink niet langer verenigbaar achtte. Daar komt in het kort de zaak op neer.

Wat echter niet in het door de Regeringsvoorlichtingsdienst kunstig geformuleerd bericht voorkomt, doch thans in de Nederlandse kranten openlijk wordt geschreven, is, dat het aftreden van den heer Vorrink als regeringsgemachtigde voornamelijk het gevolg is van de door hem in het openbaar over den directeur-generaal der Biezondere Rechtspleging in verband met het geval Arnold Meyer geuite critiek. Indirect was dit ook een aanval op het beleid van den Minister van Justitie, Mr. Kolfschoten, die dit niet nam en met zijn portefeuille heeft gerammeld.

Om een minister-crisis vlak voor de verkiezingen te voorkomen, heeft toen de Minister-president den heer Vorrink gedesavoueerd en hem de wenk geven af te treden. De opvatting, dat Vorrink zijn functie als regeringscommissaris in algemene dienst, waarbij zijn dochter Mejuffrouw Mr. I. Vorrink hem als secretaresse ter zijde stond, voor het geval Meyer heeft misbruikt, blijkt wel uit de opmerking van het communiqué van de Regeringsvoorlichtingsdienst, waarin sprake is, dat de Regering de bezwaren, die aan de dubbele positie van den heer Vorrink — als ambtenaar en als leider van een politieke partij — verbonden zijn, onderschat heeft.

Vorrink heeft op de Amsterdamse persconferentie, die het partijbestuur van de Partij van de Arbeid organiseerde [waarover elders in dit blad], verklaard, dat hij als regeringscommissaris in algemene dienst het recht had „overal zijn neus in te steken", waar hij maar wenste en dat geen mens het recht had „hem dit te verbieden".

„De Maasbode" leek dit alsof „de regering Koos Vorrink als een soort Gestapo-in-zijn-eentje binnen het ambtelijk apparaat" zou hebben geplaatst.

In ieder geval is het duidelijk dat de heer Vorrink met dat „overal zijn neus insteken" het lid op de neus heeft gekregen.

En inmiddels verneemt het Algemeen Nederlands Persbureau, dat er een tweede boek van Arnold Meyer in voorbereiding is, hetwelk de titel draagt „Nederland voor, tijdens en na de bezetting". Dit boek brengt een aantal nog niet gepubliceerde documenten: o.a. zou het aantonen, dat de heer Vorrink uit eigen beweging tot Meyer gekomen is.

ONS KONINKRIJK

PERSSTEMMEN OVER DE VERKIEZING.

De Maasbode en de Tijd schreven Zaterdag, dat het nieuwe Kabinet waarschijnlijk zal bestaan uit een coalitie van Katholieke Volkspartij en Partij van de Arbeid.

De Tijd schrijft, dat de verkiezingen heben getoond dat het Nederlandse volk tegen kapitalistische economie gericht is en voegt er aan toe, dat men voorlopig kan aannemen dat er samenwerking moet worden gezocht tussen Katholieke Volkspartij en Partij van de Arbeid.

De Maasbode schrijft: De Katholieke Volkspartij is zeker van één zaak.

Zij zal slechts deelnemen aan een Kabinet met een vooruitstrevende politiek; sociale en economische samenwerking met de Partij van de Arbeid ligt voor de hand, ook al lijkt deze samenwerking niet aantrekkelijk.

Het Haagsche Dagblad schrijft dat het een goed teken is dat noch Romme noch Kortenhorst in de geruchten vermeld worden als mogelijke Kabinetsformatoren.

...

De verkiezingen hebben getoond, dat de politieke situatie na de bevrijding zich heeft gehandhaafd, ook een jaar na de bevrijding.

De Waarheid en Trouw noemen allebei de verkiezingen een nederlaag voor de Partij van de Arbeid en voor Schermerhorn (Aneta).

DE AANVARING VAN DE „TIBERIUS".

Over de aanvaring van de „Tiberius" vernemen wij nog, dat de „Tiberius" op weg was van Maracaibo naar New York met een lading koffie, cacao en hout toen de botsing zich voordeed met de „Amiens". Dit was in de omgeving van het lichtschip „Ambrose". Kapitein Marleveld gaf bevel om noodsignalen uit te zenden en zeven passagiers werden in een reddingsboot geplaatst.

De bemanning van 31 koppen bleef nog aan boord.

Toen bleek, dat het schip niet meer water maakte, besloot de kapitein naar zijn bestemmingshaven door te varen: de KNSM-steiger te Brooklyn werd veilig bereikt.

De inzittenden van de reddingsboot werden aan boord van de „Amiens" genomen. De lading is beschadigd; de omvang van de schade is nog niet bekend. Ongelukken hebben zich niet voorgedaan.

De „Tiberius" zal ongeveer vier weken nodig hebben om gerepareerd te worden (Aneta).

EXTREMISTEN MOORDDEN.

Maandag is bekend gemaakt, dat de extremisten de vier soldaten van de Nederlandse patrouille te Pesing vermoordden. Brandstichters hebben zestig huizen van een kampong bij Bandoeng in brand gestoken (Aneta).

EIND JUNI REGIONALE BESPREKING.

In een radiotoespraak heeft Dr. H. J. van Mook bekend gemaakt, dat hij een reeks regionale bijeenkomst zal hebben met verschillende groepen van de Indonesische bevolking in de laatste helft van Juni. Deze bijeenkomsten zijn bedoeld ter voorbereiding van de Rijksconferentie. Deze raadplegingen zullen onder meer plaats hebben in de buitenbezittingen, op Borneo en het Oostelijke deel van de Archipel, de Riouw-eilanden, op Banka en Billiton en verder te Batavia voor de Nederlanders. Ook is een bespreking voorzien met de Chinezen. Dr. van Mook verklaarde, dat welke regering ook in Nederland gevormd wordt, er zeker geen terugkeer zal zijn naar het oude koloniale systeem. Het Indonesië van de toekomst zal anders zijn dan het oude Nederlands-Indië, zoals het Azië van heden niet lijkt op dat van gisteren. Het grootste deel van de Nederlandse bevolking geeft toe dat er een stelselmatige ontwikkeling naar zelfbestuur moet begaan en alle Nederlanders die begrijpen dat de betrekkingen zich hebben gewijzigd zullen ook een plaats in het nieuwe Indonesië kunnen vinden (Aneta).

KATHOLIEKE FORMATEUR?

In Katholieke kringen voorzag men Dinsdag dat Hare Majesteit Koningin Wilhelmina een katholiek zal benoemen tot Kabinetsformateur. Donderdag zijn de verschillende partijleiders bij de Koningin te Soestdijk ontboden. Men denkt vooral dat Mr. Carl P. M. Romme en Mr. Josephus R. van Schaik, de huidige Voorzitter van de Tweede Kamer opdracht zullen krijgen. Men verwacht dat in de loop van de week meer bekend zal worden hieromtrent (Aneta, Den Haag, 22.5).

G. H. ZAAL VERTREKT.

De heer G. H. Zaal zal morgen voor de laatste maal op Aruba aankomen. De heer Zaal heeft Curaçao bezocht om afscheid te nemen van de vele vrienden, die deze charmante figuur daar tijdens de jaren dat hij daar werkte, heeft gemaakt. Nog een week zal de heer Zaal te Oranjestad blijven en dan gaat hij per vliegtuig op 31 Mei 1946 via New York naar Amsterdam, waar Mevrouw Zaal woont. Na twee maanden verlof zal de heer Zaal voor enkele jaren naar New York gaan bij de firma Lindeteves, waar hij ook voor de oorlog een leidende functie bekleedde.

K.S.C.

Zaterdag: Nederlaag Tournooi Sithoc — Adelaars.

Zondag 10 uur vriendschappelijke wedstrijd Dosko — Mobilia. Zondagmiddag geen competitiewedstrijd.

DE COLOMBIANEN ZIJN ER.

In twee ploegen zijn gisteravond de Colombiaanse voetballers op Hato aangekomen. Het eerste vliegtuig arriveerde over zessen, doch aangezien daarmede niet allen waren meegekomen moest de K.L.M. een ander toestel zenden ter afhaling van de rest. In totaal zijn nu 17 Colombiaanse spelers aangekomen onder leiding van den heer Abello. Er kwam geen scheidsrechter mee. Men verwacht nog een achttienden, het „voetbalwonder" Flaco Melendez, die midvoor zal spelen.

Ter begroeting waren op Hato aanwezig het bestuur van de C.V.B. en enkele leden van de Propagandacommissie, voorts de vertegenwoordiger van de Surinaamse ploeg, de heer Morris D. Wijngaarde, vergezeld van een aanvoerder Monkou en J.P.F.'s Waldi Goedhart. De Colombianen komen op Hemelvaartsdag het eerst tegen de Surinamers uit. Heel wat Colombianen waren het elftal komen verwelkomen dat zij in het Rifstadion zullen toejuichen.

De jongens zien er physiek goed uit. Ietwat kort van stuk en enkele Indiaanse types ertussen. Doch zij zijn fors gebouwd en geven de indruk dat zij niet veel moeite zullen hebben om plaatselijk moeilijkheden te overwinnen.

Onder autogetoeter en voorafgegaan door een auto met de Colombiaanse vlag over de motorkap reed men door de stad naar de Club Trianon waar de officiële verwelkoming plaats vond. Daar werd namens de C.V.B. door den heer Luis Daal het woord gevoerd in het Spaans. De Colombiaanse Consul Generaal bedankte namens zijn landgenoten.

Na een gezellig samenzijn waarbij links en rechts kennis werd gemaakt begaf men zich naar Parera waar de ploegen van Colombia, Aruba en Feyenoord zullen worden ondergebracht. De Colombianen zullen er de eerste dagen alleen zijn aangezien de Arubanen eerst Zaterdag arriveren en een deel zelfs Zondagmorgen. Feyenoord arriveert dan Maandagmiddag.

Wij heten alvast de Colombiaanse gasten hartelijk welkom en hopen dat zij de goede indruk zullen bestendigen welke zij bij hun aankomst maakten.

Hier heeft men de namen van de Colombiaanse spelers:

Matos en Arvelais (Doel) Alpio, aMriage en Mejia (achter) Quintero, Guerra, Gillot en Castrobondo (midden), Blancaster, Gabivo, Arango, Saulo, Tolima, Carillo en Mendoza (voor).

Voor de vele blijken van belangstelling bij het droevig ongeval met doodelijken afloop, dat onzen overgeliefden zoon en broertje Eddie de Bresse en van onzen innig geliefden vriend Eddie C. is overkomen op 16 dezer, betuigen ondergeteekenden, mede namens de wederzijdsche familieleden hun dank.

M. de Bresse
P. Chin
R. J. Philipszoon
L. Tanasale.

Aruba, 21 Mei 1946

14 Mei 1946

door

GEORGE SEPPEN,
Hilversum.

...ochure-oorlog houdt aan ...et, in dit blad eerder door ...oemde, vertoog van den ...al Reynders, verscheen ...woord van den oud-Mi... ...yxhoorn, hetwelk thans ...r een tweede Reynders... ...e is gevolgd. Moge dit ...ten misschien academi... ...aarde hebben, wanneer ...deskundige kringen ge... ...de hier gevolgde metho... ...openbare aanklachten ...ietwat minder opportuun. ...et ons enigermate denken ...zogenaamde na-beschou... ...over plaats gehad heb... ...militaire terrein-oefenin... ...in het verleden ook te ...en geest van hakkenzette... ...liegenafvangerij ademden ...rin het zuiver tactisch be... ...eermalen voor overwegin... ...an andere aard moest ...maken.

...in zulke gevallen de lei... ...handen van een bekwaam ...officier van heldere geest ...ezulken telde het Neder... ...Leger), dan was de bij... ...st uitsluitend voor lieden ...eer dan gewone interesse ...lang. Betrof het daarente... ...n middelmatige figuur (en ...waren er natuurlijk veel ...), dan ontaardde de discus... ...voorschrift-citaten zonder

...was dat alles niet zo slim, ...wanneer het — zoals nu ...eval is — om de realiteit ...n oorlogvoering gaat, dan ...zulk een debat al heel ...pijnlijk, minder geslaagd, ...t een weinig dégoutant. ...vallend was het, dat Gene... ...Reynders bij de herdenking ...Grebbeberg op 1 Mei 1946 ...ak, waar toch zijn Leger de ...enen eerde, terwijl hij — ...zover onze inlichtingen juist — terdege was uitgenodigd. ...unnen dan ook niet aan de ...e indruk ontkomen, dat het ...nlijk element in deze quaes... ...zichtbare rol speelt, alhoe... ...wij de verwijten van den ...aal Reynders van nage... ...principiële defensie-ver... ...zing in de periode vóór ...ten volle kunnen beamen. ...de Generaal hierbij over... ...aar de zijde van de kwade ...bij toenmalige regerings... ...en, zouden wij niet geheel ...onderschrijven. Wij wijten ...ng van zaken liever aan een ...deels te goeder trouw, doch ...gevolgd vóór-oorlogs mo... ...erschijnsel. Met dat al gelo... ...wij ook, dat een degelijk en ...ndig geconcipieerd en ge... ...menteerd standaard-werk ...deze minder geslaagde phase ...militaire geschiedenis, een ...kans op waardering zou ...en, dan de nu gekozen, al... ...min of meer ondankbare ...hure-vorm. ...mers het is juist deze vorm, ...van de politiek zich gaarne ...ter maakt. Dat dit niet de ...eling is, mogen wij aanne..., doch dan is het tijdstip der ...catie vlak vóór de komende ...ezingen wel allerongeluk... ...gekozen.

...et laat zich aanzien, dat dit ...rakelde vuur een strovuur ...worden, maar niettemin legt ...Generaal dit vuur sommigen ...zeer na aan de schenen. ...iddelerwijl groeit het na... ...gse Leger; dat van dat van ...1940 in vele opzichten ver...; gestadig en wat wij ervan ...n op de 14e Mei 1946 op de ...bbeberg, was niet alleen aan... ...elijk beter dan vijf maanden ...den, maar moet naar onze ...ing beslist hoopvol voor de ...omst worden genoemd. Hou... ...en voorkomen, althans bin... ...het verband van de troep, ...goed, uitgesproken goed. ...en het keurslijf der gezamen... ...heid valt echter heel wat op ...nappen, want de Nederlandse ...aat — ook die van 1946 — is ...eenmaal geen Brit en dit ...te wordt wel eens vergeten. ...en zekere flexabiliteit in de ...uw en consolidatie van het ...r en bij de interpretatie van ...nieuwe voorschriften is dan ...eer gewenst. ...de Grebbeberg voerde, behalve de Minister-President, ook de Gouverneur der Residentie, Luitenant-Generaal J. J. G. Baron van Voorst tot Voorst, voormalig Commandant van het Veldleger het woord, de laatste wegens ernstige ziekte van Generaal Winkelman.

Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana en Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard legden een krans bij het houten kruis in het midden van de begraafplaats en daarna volgde uitreiking van twee versierselen van het Ridderkruis 4e klasse der Militaire Willemsorde aan de weduwe van Majoor Landzaat en den vader van den onderofficier Mengelbrecht. Een reeks andere onderscheidingen volgde.

* * *

In de dagorder ter voorlezing aan alle troepen op 14 Mei 1946 staan **dertien posthume Militaire Willemsorden 4e klasse** vermeld, elk met een uitvoerige mutatie. Nederlands hoogste militaire onderscheiding voor moed — beleid en trouw!

De onderscheiding, die zo terecht slechts zelden wordt uitgereikt en die altijd weer een zeldzame praestatie van den drager betekent, daden van uitstekendheid in de ure des gevaars, niet alleen van moed, maar bovenal van beleid en trouw. Dat zijn de drie peilers, waarop „het Ridder" berust en die in elke mutatie steeds weer naar voren komen. Wijlen majoor Landzaat stond nummer 1, maar onder de twaalf anderen komt een **Curaçaoënaar** voor en dat deed ons van harte goed.

Die posthume Ridder 4e klasse Militaire Willemsorde is wijlen reserve 2e Luitenant der Cavalerie **George John Lionel Maduro.**

De mutatie bij deze onderscheiding luidt als volgt:

„Heeft zich in de strijd door het verrichten van uitstekende daden van moed, beleid en trouw onderscheiden, door op 10 Mei 1940 als Commandant van een Peloton jonge soldaten met veel beleid en trouw en op eigen initiatief, de vermeestering te ontwerpen en voor te bereiden van de achter de Vliet bij Rijswijk door den vijand bezette villa „Leeuwenburg" (Dorrepaal).

Met zeer veel moed aan het hoofd van twee groepen de onder vijandelijk mitrailleurvuur liggende brug over de Vliet overschreden, de aanval op het versterkte steunpunt (Villa Leeuwenburg) persoonlijk geleid en bij de stormaanval als eerste binnengedrongen, het verzet aldaar gebroken en de bezetting krijgsgevangen gemaakt."

Ruim anderhalve eeuw vroeger was er een andere Curaçaoënaar, die zich in het krijgsbedrijf onderscheiden heeft. Dat aan diens zeer eervolle nagedachtenis op gezette tijden hulde wordt gebracht, is even noodzakelijk als gewenst. Thans kan de jonge Curaçaose Legermacht niet alleen de figuur van Pedro Luis Brion, maar ook die van den Curaçaosen Ridder der 4e klasse in de Militaire Willemsorde, den Luitenant Maduro, worden voorgehouden.

Curaçao moge trots op hem zijn!

* * *

Er is wat veranderd op de militaire begraafplaats Grebbeberg, sedert wij er enkele maanden geleden zijn geweest.

Waren toen Duitse graven bij de ingang gelegen en Nederlandse daarachter, thans vormen de Nederlandse het entree en bevinden de Duitse houten kruisen zich op de achtergrond.

Lange rijen Nederlandse namen zijn het, elk op een afzonderlijke steen. Hoofd-officieren, officieren, onderofficieren en manschappen door elkaar. De meesten afkomstig van 8 en 10 R.I.

Van het **Achtste Regiment Infanterie** was het **vaandel** op de begraafplaats aanwezig, met een vaandelwacht gevormd uit personeel van het voormalige regiment. Naast „Waterloo en Quatre Bras" zal op dit vaandel worden vermeld: **„Grebbeberg 1940".**

Wie uit Rhenen te voet de Grebbeberg opgaat, passeert een Hotel en de monumentale ingang van Ouwehands Dierenpark. Daartussen staat een klein nieuw gebouwd huisje in vriendelijk wit met blauw. De plek, waar de Majoor Landzaat sneuvelde en thans de woning van zijn vrouw.

Bij de herdenking waren enkele oorlogsinvaliden aanwezig, maar heel weinig en één van hen legde ook een krans bij het kruis. Het veldgrijs was verdwenen, maar hier en daar glom een zwarte ceremoniële tenue met rood en goud. Zo was de oudst in leven zijnde Ridder M. W. O., de Generaal Hoogenhuyzen aanwezig en enkele opperofficieren van het Koninklijk Nederlands Indische Leger b.d., schier legendarische figuren, maar toch onmisbaar in het geheel van nieuwe khaki-dragers. Zijn zij niet de schakel tussen oud en nieuw?

Gaaf en goed was het ceremonieel van het openen en sluiten van de ban bij de uitreiking der onderscheidingen, terwijl als afscheid „de laatste post" weerklonk.

Vredig ligt deze begraafplaats temidden van hoog opgaande beukenbomen. De plek waar Neerlands eerste verzet zich heeft geculmineerd en waar het thans zijn eerste offers heeft te ruste gelegd.

Moge de Grebbeberg, boven alle meningsverschillen uit, de plek zijn en blijven, waar aan de nationale waardigheid te allen tijde recht zal worden gedaan.

CURAÇAO

DE GELDEN VAN SANOC.

In ons hoofdartikel wordt medegedeeld, dat een kwart millioen van de door Sanoc opgebrachte gelden besteed zal worden voor een paviljoen van de Studentensanatoria te Laren. De pot is dan nog niet leeg en er zal nog ongeveer 30.000 Gulden aan het CNS worden afgedragen met de bedoeling hier de kinderdagtehuizen (een soort polyklinieken) mede te helpen. Zoals men weet hebben de eilanden Curaçao, Bonaire, St. Maarten, Saba en St. Eustatius tezamen deze enorme sommen bijeengebracht. Op de eilanden had men onderscheidenlijk Sanoc, Sanob, Sanom, Sanos en Sanoe. Aruba had wel een Sanoa, maar stond geheel los. Hoe Sanoa zijn ruim twee ton besteedde, hebben wij jongstleden Maandag al beschreven.

ADVIESRAAD MUSEUM.

Herinnerd wordt aan de vergadering van de Raad van Bijstand en Advies van het Curaçaos Museum, hedenavond om precies 20 uur in het Cultuurcentrum. Wij hopen dat alle leden er zullen zijn, omdat er een bestuur gekozen moet worden.

TELEFOONSTOORNIS OTRABANDA.

Vele telefoons op Otrabanda werken momenteel niet als gevolg van de aanvaring van de kabel Maandagmorgen. Naar wij bij de directie van de Telefoondienst vernamen zal deze stoornis nog geruime tijd voortduren. Zeker nog tot medio volgende week. Door de steeds terugkerende aanvaringen heeft men ongeveer 35% van zijn kabellijnen onder de St. Annabaai verloren en uiteraard was men op zulk een ravage niet terstond bedacht. Er wordt evenwel met man en macht gewerkt om het euvel te verhelpen.

Het lastige is dat gestoorde telefoons, als men ze opbelt, de gewone toon laten horen zodat de opbeller begrijpelijkerwijze in de veronderstelling is dat de opgebelde het niet hoort, even weg is of zo. Men belt dan later weer en krijgt hetzelfde nogmaals. Het is een rampzalig geval, maar in een vertechniseerde wereld moet alles wel rampzalig worden als de wonderen der techniek door andere wonderen worden vernield.

Wij delen nogmaals mede, dat de telefoons van Dagblad Amigoe di Curaçao, La Cruz en de Paulus-drukkerij alle gestoord zijn. Wie ons dus moet hebben, doet het beste langs te komen of iemand met een boodschappenbriefje te sturen. In de meeste gevallen kan zulk een koerier op antwoord wachten.

ROOSEVELT & MARY POS.

In de zaal van het Cultuurcentrum sprak Mary Pos gisteravond voor een gehoor, dat was uitgenodigd door het Algemeen Nederlands Verbond en de Koninklijke Vereniging Onze West wier bestuurderen op de gestoelten der ere zaten, tezamen met de Eerste Dame en de Eerste Dochter van ons gebiedsdeel.

Willem Meyer van het vroegere Neerlandia opende de samenkomst, die druk bezocht was, en sprak zijn vertrouwen uit in de resultaten van Mary Pos' lezing, welke de toehoorders spoedig bespeurden. De Zaanse sprak over haar zesmaands verblijf in de Verenigde Staten, waar zij door bevriende betrekkingen het huiselijke leven had leren kennen; zij vertelde van haar bevindingen in New York en met grote en kleine Noordamerikanen.

Na de pauze liet de vitale vertelster, die de kunst verstaat de animo er bij zichzelve en haar hoorders in te houden, iets horen van haar daden tijdens de oorlog (een reis naar Mussolini om hem van zijn ongelijk te overtuigen) en haar vooroorlogs bezoek aan den heer en mevrouw Roosevelt in het Witte Huis. Ook Henry Ford was twee dagen gastheer van Mevrouw Pos en de spreekster weet zulke typen alleraardigst ten tonele te voeren.

Na de lezing bood ANV's Willem Meyer een garve bloemen aan.

DE GOUVERNEUR ONTVANGT.

Dinsdagmorgen ontving de Gouverneur den Hoogwaardigen Bisschop N. W. Newham Bavis van Antigua, die vergezeld was door den waarnemenden Britsen aonsul den heer Blair. De Bisschop van Antigua logeert ten huize van den Noordamerikaansen Consul-Generaal den heer Lynn W. Franklin.

BOSKALJON OP TEGENBEZOEK.

Rudolf F. W. Boskaljon, archivaris van Curaçao, dirigent van het C.P.O., zal morgen met zijn gade naar Caracas reizen teneinde een tegenbezoek te brengen aan Emma Stopello, die kortelings hier musiceerde en volgende week in de Venezolaanse hoofdstad zal optreden. De heer en mevrouw Boskaljon gaan tevens wat vacantie genieten.

ERE WIEN ERE TOEKOMT.

De speurtocht naar de kippendieven, die met zulk een succes bekroond werd, werd, zoals later bleek, niet door de recherche, maar door de politie van Dominguito gevoerd. De actieve politie van Dominguito verdient hiervoor alleszins onze lof.

ingezonden

buiten verantwoordelijkheid der Redactie

ARM BONAIRE.

We hebben een man op Bonaire die ons eiland vooruit wil helpen. O.a. heeft hij in de oorlog een grote nieuwe centrale gebouwd en daarin heeft hij grote motoren geplaatst.

Iedereen is blij dat dit gebeurd is, dat we stroom kregen, die goed was en dat we overdag naar de radio konden luisteren, en onze koelkasten konden gebruiken en konden strijken. Het Gouvernement is echter niet blij, want het Gouvernement betaalt niet voor de stroom die het Gouvernement koopt.

Het Gouvernement is de enige wanbetaler en daarom is er vandaag geen stroom meer overdag en krijgen we alleen 's avonds stroom. In plaats dus 24 uur stroom te krijgen, zoals beloofd is, gaan we achteruit naar de vroegere tijd, toen we alleen 's avonds stroom kregen.

En dat is de schuld van het Gouvernement.

Kunnen de Statenleden ons niet helpen, die pas naar de pier zijn komen kijken?

Arm Bonaire.

Slachtoffer.

NIEUWS VAN OVERAL

EERSTE SOVJET-AMBASSADEUR.

De Russische Ambassadeur Jacob Suritz heeft zijn geloofsbrieven aangeboden aan President Dutra van Brazilië. Hij is de eerste Sovjet-Ambassadeur in Brazilië. (Rio de Janeiro, (AP) 21.5).

DE VEILIGHEIDSRAAD VERGADERT HEDEN.

De Veiligheidsraad moest hedenmorgen om 10 uur E.S.T. bijeenkomen in een atmospheer van onzekerheid om het Iraanse vraagstuk te bespreken. Hussein Ala deelde gisteravond aan de Raad mede, dat hij een boodschap ontvangen had van Premier Quavam, waarin werd medegedeeld, dat de Sovjet-troepen de evacuatie van Iran op 6 Mei voltooiden. De boodschap maakte geen melding van de beschuldigingen, die Ala Maandagavond deed, nl. dat de Sovjet-inmenging in de binnenlandse aangelegenheden van Iran niet beëindigd is (New York, (AP) 22.5).

KARL HERMANN FRANK TERECHTGESTELD.

De radio van Praag maakte bekend, dat Karl Hermann Frank de vroegere Rijksprotector voor Boheme-Moravië, in het openbaar is opgehangen als oorlogsmisdadiger. Frank werd gisteren door de Tsjechische Volksrechtbank veroordeeld wegens verantwoordelijkheid voor de uitroeiïng van Lidice, het dorpje van 500 inwoners op 30 kilometer van Praag, als représaille voor de moord op Reinhard Heydrich (Londen, (AP) 22.5).

GEEN VERKIEZINGEN.

De radio van Teheran zeide, dat de Propaganda-Directeur Firouz heeft bekend gemaakt, dat de Iraanse regering de beloofde parlementsverkiezingen niet zal doen houden alvorens het probleem van Azerbeidsjan is opgelost (Londen, (AP) 22.5).

RUSSISCHE ONTKENNING.

De radio van Moskou beschreef het bericht als zouden vroegere Duitse officieren vergunning krijgen om zich bij het Rode leger te voegen, als vals (Londen, (AP) 22.5).

WAT JINNAH VAN HET BRITSE PLAN ZEGT.

Volgens Britse berichten heeft Mohammed Ali Jinnah, Voorzitter van de Muslim Liga, een verklaring uitgegeven, waarin hij critiek oefent op het voorstel van de Britse cabinetsmissie voor de onafhankelijkheid van Brits Indië. Hij zeide dat een souvereine Muslim-staat de enige oplossing is voor het constitutioneel probleem van Brits Indië. Jinnah zeide, dat het Werkcomité van de Muslim Liga en de Raad een uiteindelijke beslissing zullen nemen over het plan van de Britse cabinetsmissie voor een Brits Indische Unie op een bijeenkomst welke begin Juni gehouden zal worden (Londen, (AP) 22.5).

BELANGSTELLING NEDERLANDSE SPOORWEGEN IN ENGELAND.

Crossley Motors heeft een order der Nederlandse Spoorwegen ontvangen voor 500 autobus-chassis met Dieselmotor. De aflevering van deze chassis zal in 1946 beginnen. De waarde van de bestelling bedraagt ongeveer 900.000 pond sterling.

Raymond and Horace Pandt
announce the arrival of
their sister
YCCE LOUISE BRUNHILDE
Curacao, May 21st '46

Kerkgeschiedenis van Curaçao

door

Pater W.M. Brada O.P.

1499 - 1634

Ieder kind, dat op deze wereld komt en het voorrecht heeft om op schoolbanken te zitten ,zal een mooie dag beleven als er verteld wordt van Colombus, van zijn reis en hoe hij eindelijk aankwam in de nieuwe wereld.

Ieder kind zal u kunnen zeggen: „dat was in het jaar 1492." In speechen op de „dia de la raza" laat men de belangrijkheid van deze ontdekking uitkomen. Zo hoorden wij enige jaren geleden: „Na de geboorte van Christus is er geen belangrijker feit in de wereldgeschiedenis, dan de ontdekking van Amerika."

Er verliepen nog een tiental jaren, voordat men ons Curaçao had ontdekt: dat feit zou geschied zijn, maar men zegt, op het feest van Sint Anna (26 Juli) van het jaar 1499.

We weten niet, of ook op Curaçaose bodem eerst het kruis geplant werd, doch de baai kreeg in ieder geval een Christelijke naam. Wanneer men nl. langs de Zuidkust van het eiland vaart, vindt men goede landingsbaaien, terwijl de Noordkant stijgt en vol rotsen en klippen is, doch de mooiste is wel de ingang van de baai van Santa Anna. Het is eigenlijk geen baai het is een natuurlijk kanaal tussen de rotsen door, een kanaal dat leidt naar een groot binnenmeer: het Schottegat.

Indianen woonden er op dit eiland.

Wie was de eerste Indiaan, die daar in zijn cano het Schottegat binnenpeddelde? Wie was de eerste Indiaan, die daar als de eerste van alle mensen Curaçao betrad?

Misschien was het helemaal geen Indiaan, maar een lid van een volksgroep, die we nooit hebben leren kennen en ook nooit meer zullen leren kennen daar er geen spoor van hun beschaving overbleef.

Van de Indianen hier weten we wel iets, evenals van de Indianen op de twee andere eilanden, nl. Aruba en Bonaire, die gedrieën een trits eilandjes vormen, die een werkelijk wonderlijke rol gespeeld hebben in de historie.

Op verschillende plaatsen op Curaçao, als Westpunt, Wacao, Asiento; op Bonaire op Rincon in de rotsen, doch gelijk nieuwere ontdekkingen hebben bewezen ook in het vlakkere land; op Aruba op Sta. Cruz, enz. vond men inscripties waarvan echter de sleutel tot het verstaan nog niet gevonden is. Ook leerde men de oude wijze van zittend begraven in een urn kennen.

Men ziet er tekeningen, zoals een kind de zon zou tekenen, doch het zij verre van ons om onze bewoners van dit eiland in de oude tijd daarom als zonaanbidders te verklaren.

In de plaatsnamen is ook nog iets van hun taal tot ons gekomen.

Columbus heeft, nog later dan op zijn eerste reis, in Amerika aangekomen, verschillende tochten gemaakt, hij kwam b.v. op Trinidad, dat op dezelfde hoogte ligt als ons eiland, doch het achterland werd pas later ontdekt, vooral ook toen men er uittrok om krachten te vinden, die konden arbeiden op het eiland Santo Domingo.

Wel zou Columbus St. Maarten hebben ontdekt en dus ook onze andere Bovenwindse eilanden hebben gezien.

De Bovenwindse eilanden werden schijnbaar maar heel even aangedaan door de Spanjaarden, want een eiland als Guadeloupe zelfs, dat toch zeer groot is, werd pas later gekoloniseerd. Missionarissen op weg naar...... Japan, op doorreis naar Panama, deden de eerste pogingen toen hun boot ter verversing bij Guadeloupe stil lag. Hebben de Indianen van Curaçao in de geschiedenis een zeer mooie naam, die van de eilanden in het Noorden schijnen wreed van inborst te zijn geweest

Het was waarschijnlijk met dezelfde bedoeling, dat men in 1499 op Curaçao aankwam, nl. om werkkrachten te zoeken en ze spoedig mogelijk naar Santo Domingo te vervoeren. De Indianen hebben op heel de Noordkust van Zuid-Amerika veel van de Spanjaarden verdragen. Die Spanjaarden, — vergeten we niet, Columbus werd nu niet bepaald een keurkorps meegegeven, — begonnen met contact te zoeken, waarna natuurlijk overrompeling volgde.

De reisverhalen hierover zijn niet fraai. Het jagen naar Indianen op de kust staat beschreven in de reis van Hieronymus Benso, een Italiaan, die in het jaar 1541 naar de West kwam, en ook langs Curaçao kwam. Dit is een Italiaan, die veel geld had willen verdienen. Benso ontmoette op het eiland Margarita een Franse priester.

Zo kwam men ook voor Curaçao. De Indianen van Bonaire spraken er nog over naar de getuigen van het geschiedverhaal van de Laet, de Hollandse geschiedschrijver, die de komst van de Hollanders hier weergeeft

Men kon hier op het eiland, zo men al door de andere Indianen gewaarschuwd was, niet vluchten, hoogstens zich terug trekken en zich schuilhouden, ect. Werd er dus ook al aan de baai de naam van St. Annabaai gegeven, de bedoelingen van de komst der Spanjaarden en hun optreden zullen de Indianen wel heel weinig genegen hebben gemaakt om de godsdienst van die bleekgezichten over te nemen.

Wellicht kent men de geschiedenis van Onze Lieve Vrouw van Coromoto, een geschiedenis, die de geest der tijd in deze streken doet begrijpen.

Wij lezen in het verhaal van Onze Lieve Vrouw van Coromoto, dat de H. Maagd zelf uit de hemel naar omlaag kwam om aan de Indianen mee te delen: „Vlucht toch, niet altijd maar voor die Spanjaarden, ze hebben een groot geschenk voor U meegebracht: het Geloof". Doch we zien ook, dat de Indiaan, die deze verschijning kreeg, er niets voor voelt en zijn pijlen afschiet op de verschijning.

De Indianen van Curaçao hebben moeten zwichten voor de overmacht van de Spanjaarden, die met betere wapens uitgerust in een voor hen wel onbekend terrein toch de baas bleken te zijn. Had men aan Columbus priesters meegegeven, ons is het onbekend of aan Amerigo Vespucci en Ojeda, de mannen van de tocht van 1499 ook priesters werden meegegeven. Hun ontdekkingstocht zou oppervlakkig geweest zijn, doch een zekere Cristobal Guerra zou het veel nauwkeuriger hebben overgedaan.

De beroemde Spaanse romanschrijver Vicente Blasco Ibañez heeft het gewaagd om ook een novel te schrijven over de ontdekker van Curaçao: Alfonso de Ojeda. Het boek kwam pas ná zijn dood uit, in het jaar 1929. Zijn erfgenamen hebben het op de pers gelegd, misschien was Ibañez er zelf niet tevreden over? We weten het niet. Wel weten we, dat zo iemand mocht menen een braaf boek te lezen als hij „El Caballero de la Virgen" ter hand neemt, hij het mis heeft.

De titel geeft wel zijn erenaam weer, als vereerder van de H. Maagd, doch er waren op het palet van Ibañez nu eenmaal van die té realistische kleuren, die zijn boeken, ook dit, tot gevaarlijke lectuur maken. Bovendien is het soms onnozel te zien, hoe hij Christelijke mensen dwaas laat redeneren. De man was zijn catechismus al lang vergeten.

Iemand, die dus wat zou willen weten over Alfonso de Ojeda, kan dit boek wel beter ongelezen laten. Hij zal er de intocht in de St. Annabaai niet in beschreven vinden, doch wel onuitputtelijke fantasie, wat nu juist altijd iets is, wat bedwongen moet worden als men geschiedenis wil weergeven.

Bovendien, die fantasie is troebel. Bartholomeus de las Casas heeft geschreven, dat hij het als een biezonder voorrecht zag van de H. Maagd, dat deze conquistador de tijd kreeg „om zijn zonden te bewenen." Een romantische weergave van dat leven uitgaande van de fantasie, op deze wijze, is geen weldaad.

De ontdekker van Curaçao, Alfonso de Ojeda, is wel echt een man voor mensen met fantasie. We weten eigenlijk weinig van hem.

Men schijnt werkelijk al de Indianen — er zullen natuurlijk wel sommigen ontsnapt zijn naar de kust, die zo dichtbij is, en sommigen zullen zich zelf schuil hebben kunnen houden, — naar Santo Domingo te hebben overgebracht. Hoeveel er waren? Men spreekt van 6000, doch ook van 2000.

Misschien begon Juan de Ampués, toen hij permissie had gekregen tot herkolonisatie, met 2000.

Misschien is de tachtigjarige oorlog nog een beetje de schuld, dat het Hollandse kind op de schoolbanken zulk een bekrompen een eenzijdig beeld krijgt van de geweldige koloniale geschiedenis van Spanje, dat al universiteiten en bisdommen oprichtte in de Nieuwe Wereld, toen wij nog aan de kim moesten verschijnen als „piraten."

Het was een gelukkige gedachte geweest van den Paus, door een denkbeeldige lijn de wereld, die ondekt moest worden, te verdelen. En deze daad, evenals het schenken van het patronaatsrecht aan de koningen van Spanje, werd ingegeven door de ijver voor de zielen. Later Spaanse Inquisitie ook in West-Indië tot behoud van het Geloof.

Mag in de loop van de geschiedenis dat patronaatsrecht van den koning van Spanje ook al aanleiding gegeven hebben tot caeseropapisme, waardoor de koningen te veel macht aan zich trokken door zo de geestelijke zorg te leggen in de hand van den wereldlijken vorst, de zorg voor het heil der zielen is er door op een voorname plaats komen te staan.

Natuurlijk, men dient bij het lezen van een geschiedenis van Curaçao niet te vergeten, dat deze eilanden niet de rijkdom hebben van een Santo Domingo, een Peru, een Chili, noch ook dat de Indianen hier geen cultuur hadden als de Asteken of de Inca's, neen, we kennen het woord van den Koning van Spanje, die sprak over deze eilanden als „Onnutte eilandjes." Men moet uit het feit dat Keizer Karel V van wege geldgebrek Venezuela afstond aan het handelshuis Welse uit de Duitse handelsstad Augsburg, niet afleiden dat die Spanjaarden zich toch heel weinig om het geestelijke heil van de Indianen in deze streken bekommerden, want dan vergeet men rekening te houden met het historische feit, dat Paus Clemens VI in dat zelfde jaar, dat die afstand plaats had, reeds een bisdom kon oprichten in de stad Coro, vlak tegenover Curaçao gelegen op de kust van Zuid Amerika. Coro was gesticht in het jaar 1527 en bij bulle van 21 Juni 1531 werd er een bisdom opgericht, wel heel formeel, ook met een kapittel.

Volgens Abbé Raynal, een Franse geschiedschrijver, namen de Spanjaarden Curaçao pas in het jaar 1527. Dit is misschien een vergissing berustend op het jaartal van de stichting van Coro, of met het jaar van Ampués' herkolonisatie

Juan de Ampués ging Coro aanvallen, waar de Duitsers macht hadden.

Een wanordelijke toestand dus.

De bokskampioen zwaargewicht Joe Louis (voorste rij links) en zijn uitdager Billy Conn reiken elkaar de hand alvorens de papieren te tekenen voor hun wedstrijd van 15 ronden om het wereldkampioenschap in het Yankee Stadium te New York op 19 Juni aanstaande. De Bokscommissaris Eddie Eagan (midden), de Promotor Mike Jacobs (achter Louis) alsook de managers en enkele anderen zien toe.

Stylianos Kyriakides, een Griek die onlangs de Marathon-loop van 42 kilometer te Boston won, drukt op zijn secondenhorloge bij het passeren van de eindstreep. De tijd waarin hij de afstand afgelegde was 2:29:27.

Vorrink verdedigt zich.

Vorrinks blad „Het Vrije Volk" schrijft hierover:

In een persconferentie, uitgeschreven door de Partij van Arbeid en waar journalisten uit het gehele land aanwezig waren, heeft de heer Koos Vorrink nogmaals gesproken over de tegen hem ingebrachte beschuldigingen in de quaestie-Arnold Meyer. Om vergadertechnische redenen, was het vragen stellen ter vergadering in de Apollohal nu eenmaal onmogelijk.

Spreker ging nog eens de hele reeks van beschuldigingen na, precies zoals hij dat in de Apollohal heeft gedaan en weerlegde de beschuldiging, nu nog wat meer aandacht schenkend aan sommige détails.

Er zijn in Nederland vele zaken van voortvluchtige politieke delinquenten, zeide Koos Vorrink, van hen wordt maar 60 pct. weer gepakt. Dat is een schandaal, dat natuurlijk de aandacht heeft van de regering en ook van spreker in zijn functie als gevolmachtigde van de regering. De zaak-Meyer is helemaal niet de zaak maar een zaak zoals er meer zijn en waar de regeringsgemachtigde in algemene dienst, die zijn aanstelling kreeg van het gehele ministerie en wiens taak het is zich met deze soort quaesties bezig te houden zijn aandacht aan moet schenken.

Spreker is overtuigd van de integriteit van de heren van het directoraat-generaal van biezondere rechtspleging, ook van die van den heer Ter Veer, doch hun beleid was zeer zwak. Dat heeft spreker hun trouwens al duidelijk gemaakt, toen hij hoorde, dat er een briefwisseling bestond in de zaak-Meyer. Van de text van die brieven was hij niet op de hoogte.

Over zijn contact met Arnold Meyer in de eerste maanden van de bezetting herhaalde de heer Vorrink, wat hij hieromtrent tevoren in de Apollohal heeft meegedeeld.

Spreker heeft toen de vraag gesteld: Wie heeft de anti-katholieke rel ontketend? Noch de Partij van de Arbeid, noch de Katholieke Volkspartij heeft daar belang bij. Het zal na de verkiezingen wel uitlopen op samenwerking tussen deze beide partijen en het zal spreker een vreugde zijn samen te werken met die radicale en moedige leden van de Katholieke Volkspartij, die niet naar de Partij van de Arbeid kwamen, omdat zij vinden, dat zij in hun partij een taak te vervullen hebben. Desondanks blijft het een vreemde structuur, dat een candidaat van de Volkspartij, als de heer Fréquin zich zo kan misdragen, zonder dat hij daarvoor op zijn vingers wordt getikt. Als iets dergelijks in de Partij van de Arbeid gebeurde, zou zo'n man daarvoor zeker gedesavoueerd worden. Wie heeft een anti-katholieke rel ontketend?

Spreker heeft het vermoeden— en hij legde er zeer de nadruk op, dat het een vermoeden is — dat er bepaalde elementen in Nederland zijn, die de vroegere Nationaal-Fronters zo geruisloos mogelijk in het volksleven willen terugvoeren en wien het onaangenaam is, dat nu op het fascistische en anti-semietische karakter van deze groep de aandacht wordt gevestigd. Moet nu werkelijk het anti-semietisme als vrije meningsuiting weer worden toegelaten? aldus vroeg de heer Vorrink. Voor mij is de les van de laatste vijf jaren hard genoeg geweest.

Rondom Meyer staan, naar het Vorrink voorkomt, autoritair gezinde troepen. En die troepen zijn gewapend. Dat heeft spreker vernomen van den heer Ter Veer, die immer liever onderhandelde met Meyer, dan hem te arresteren, omdat er anders geschoten zou worden. Er zijn, voorzichtig uitgedrukt, duizenden gewapend.

Achter het autoritaire streven zit nog een andere gewapende groep: de oude O.D. uit de illegaliteit, de ordedienst. In die groep, waarmee spreker in de illegaliteit verbindingen had, kwam het autoritaire streven reeds weer naar voren. Met de democratie moet het na de bevrijding maar uit zijn, was een algemene mening in die kringen.

In Londen waren de mensen met O.D.-opvattingen sterk vertegenwoordigd. Deze heren zijn ondergedoken in het Militaire Gezag van waaruit zij trachtten sleutelposities in te nemen. Wij houden ze in de gaten, aldus zei Vorrink.

Ten aanzien van de gebeurtenissen voor en na zijn arrestatie, las de heer Vorrink het procesverbaal voor van het verhoor van Schreider den chef van de contra-spionnage naar Londen en terug. Dit proces-verbaal bevestigde de lezing, die Vorrink in de Apollohal heeft gegeven volkomen en er blijkt nog eens te over uit, dat door Vorrinks toedoen niemand is gearresteerd. „Ik had het niet moeilijk", aldus Vorrink. „Ik behoefde geen heldenrol te spelen. Het werk van den verrader Van der Waals is voortreffelijk geweest. Alle feiten lagen zonneklaar op tafel bij de S.D.".

Men heeft spreker gevraagd: „Waarom ben je niet doodgeschoten?" „Inderdaad zijn er mensen neergeschoten, die alleen maar verspreid hebben, wat ik had geschreven, aldus spreker en mijn groep en ik hadden overduidelijk gespionneerd". Het is hem gebleken, dat in het voorjaar van 1943 de Duitsers nog van mening waren dat zij het Nederlandse volk niet moesten irriteren, wat zeker zou gebeuren, indien kopstukken uit het politieke leven, als Schouten, Wiardi Beckman, Ringers zouden zijn gefusilleerd. Niet onmogelijk heeft ook de internationale conventie hier iets uitgericht. In ieder geval is er nooit een proces geweest. Vorrinks groep is eenvoudig geïsoleerd in verschillende Duitse kampen.

De journalisten hebben hierna een groot aantal vragen gesteld, die Vorrink alle zeer openhartig beantwoordde. Het zou ons te ver voeren, al deze vragen en antwoorden te vermelden. Mogelijkerwijze moeten wij er nog eens op terugkomen. Tenslotte heeft de heer Van Mechelen, redacteur van de N.R.C. een beroep gedaan op zijn collega's om hun publicaties te doen in dezelfde sfeer van eerlijkheid en vertrouwen, als waarin de heer Vorrink gesproken had.

VIJFVOUDIGE BEDE IN DACHAU VERHOORD.

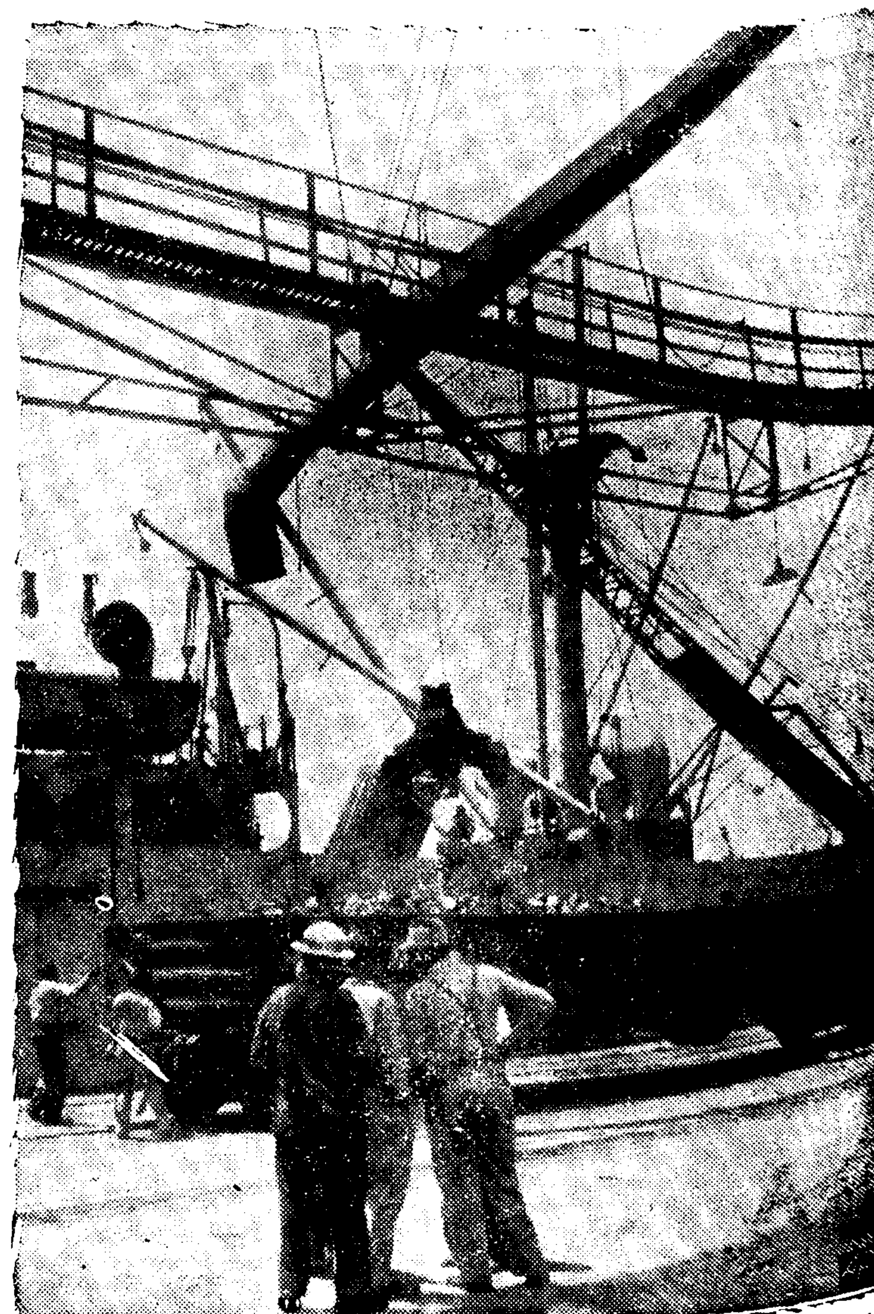
In „Trouw" vinden wij een treffend voorbeeld van gebedsverhoring vermeld, dat in ruimere kring verdient bekend te worden.

Toen het sadisme in Dachau zijn hoogtepunt scheen te bereiken, werd voor 17 December 1942 door het Convent der Kerken een bidstond uitgeschreven en verzamelden 25 Nederlandse geestelijken zich in het kamp te Dachau, teneinde in gezamenlijk gebed om redding te smeken in deze grote nood. Vijf dingen werden daarbij in kinderlijk geloof afgemeekt:

1) Een nieuwe kampcommandant; 2) Pakketten; 3) Lichtere commando's; 4) Meer slapen; 5) Overplaatsing.

Vóór de nieuwe week ten einde was, waren alle vijf beden verhoord.

Bovenstaand treffend voorval werd medegedeeld door Ds. Overduin, die zelf gevangene in Dachau geweest is.

Het Libertyschip „Roger Sher man" laadt kolen te Houston, Texas, bestemd voor Italië. Door de kolenstaking werd de uitvoer uit de Verenigde Staten evenwel belangrijk verminderd.